Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26940
Copyright: Admont, Benediktinerstift

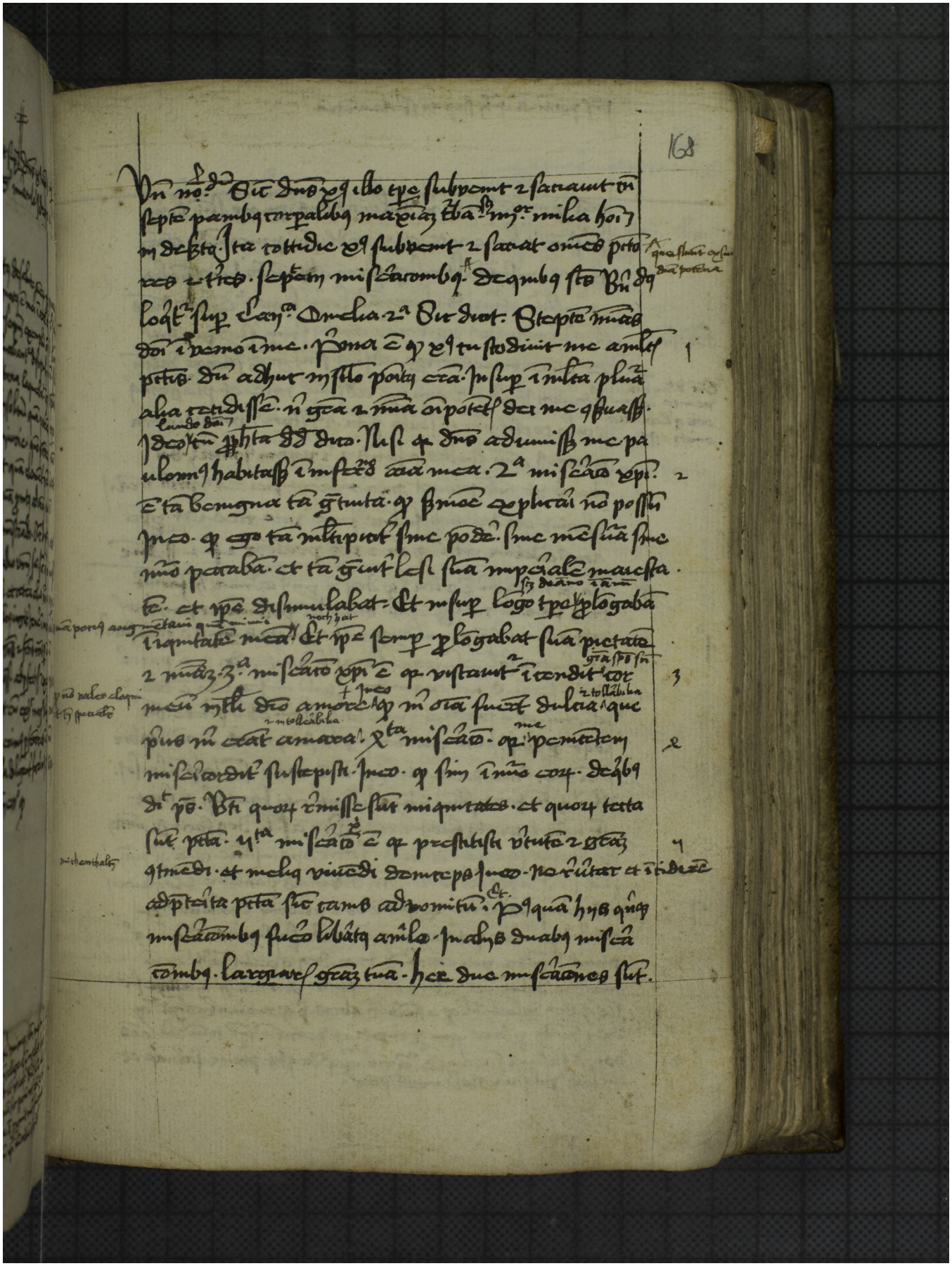

168

Vn no. Sic dnos qui illo tpe subpeunt 2 sanauit tu
septe panibq corpalibq magnaq tba. mr. milia hoi
m de sta. Ista tot die qui subpeunt 2 sanat omnes pto
ccc 2 xxxiii. septem miscarombq. Deqnibq sto Bn dq
loqt sup. Cap. Omelia 2a Sic dicit. Septe mnas
dni i verno i me. Pma c q qui tu stodiuit me amlet
petus. Du adhuc mstio porty cra. pnsup i multa plura
alia retudisse. n gra 2 mna on potest dci nec q fuass.
Deo tu ppta dd dno. Nsi q dno adiuuiss me pa
uloq habitass i mstio cra mea. 2a miscaro xpi.
c ta bonigna ta gtuita. q fnoc qplicai no possu
pco. q ego ta multiplicat sunc pode. sunc mcsua sunc
uno pcaba. et ta gtuit lesi sua mpcale mancsta
te. et ipe dissimulabat. Et nsup logo tpe plogaba
iniquitate mea. Et ipe semp plogabat sua pcata
2 mnaz. 3a miscaro xpi c q restauit 2 i rendit cor
meu mihi dno amore q m ota fecit dulcia quc
pius m erat amara. 4ta miscaro. q i pcmtem
misericordit susteptsti. pco. q sim i uno cor. deqbq
dicit ps. Bti quor remisse sunt iniquitates. et quor tecta
sunt pcta. 5ta miscaro c q prestitisti vtuto 2 gtiaz
gtuedi. et melq vitedi domtcps pco. nor utitur et i tidere
adpticata pcta sic tamq ad vomitu i. Et pq qua hys quq
mscarombq fuco lubatq amla. pnchys duabq miscā
tombq. largiaresq gtiaz tua. hec due miscaones sunt.